

емоційно комфортного середовища закладу освіти є важливим практично для всіх аспектів функціонування освітнього закладу і повинна забезпечуватися в процесі його навчання.

Список використаних джерел:

1. Мешко Г. Формування здоров'язбережувального освітнього середовища як аспект діяльності керівника загальноосвітнього навчального закладу. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «педагогіка. Соціальна робота»*. 2017. Вип. 1 (40). С. 157-161.
2. Слинько Н., Починок Є. Освітнє середовище як фактор збереження і розвитку здоров'я молодшого школяра [Електронний ресурс]. Режим доступу до джерела: <http://surl.li/uporl>

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

*Черчата С.І., Большая О.В.
Полтава, Україна*

Умови євроінтеграції та глобалізації економіки ставлять перед підприємствами України завдання підвищення конкурентоспроможності товарів та послуг на внутрішньому та міжнародному ринках. Досвід економічно розвинених країн підтверджує, що успішне функціонування підприємств та розвиток країн вимагають впровадження інновацій. На жаль, в глобальному рейтингу конкурентоспроможності Global Competitiveness Index 2017–2018 Україна зайняла лише 81-ше місце серед 137 країн (у категорії інноваційності – 77 місце).

Сучасний стан і тенденції інноваційного розвитку підприємств України визначаються декількома ключовими аспектами. Хоча спостерігається певний прогрес, рівень інноваційної активності залишається порівняно низьким. Багато підприємств української економіки ще не активно впроваджують нові технології або не здійснюють систематичну інноваційну діяльність. Деякі галузі, такі як ІТ, агротехнології, машинобудування, демонструють більш високий рівень інноваційного розвитку порівняно з іншими галузями. У таких галузях спостерігається активне впровадження новітніх технологій та пошук інноваційних рішень.

Недостатнє фінансування є серйозною перешкодою для розвитку інновацій в українських підприємствах. Більшість підприємств стикається з викликом забезпечення достатніх інвестицій для впровадження нововведень.

Наявність складних адміністративних процедур та недостатнє законодавче регулювання також ускладнюють інноваційну діяльність підприємств. Зростає інтерес українських підприємств до міжнародної співпраці в галузі інновацій. Партнерство з зарубіжними компаніями, участь в міжнародних дослідницьких проєктах та програмах сприяє обміну знаннями та технологіями.

Загалом, інноваційний розвиток підприємств України вимагає комплексного підходу, що включає сприяння створенню сприятливого середовища для інновацій, забезпечення фінансової підтримки та розвиток міжнародної співпраці.

Українська економіка досі не вдалося перейти на інноваційну модель розвитку, хоча саме успішна стратегія, ґрунтована на інноваціях, дозволяє країнам здійснювати значні економічні прориви в короткі терміни. Досвід минулого століття та першої декади XXI століття показує, що за десятирічний період можна досягти значних успіхів у створенні космічних кораблів, телебачення, мереж Інтернет тощо.

Сучасний стан української економіки відзначається недостатньою готовністю до нововведень, що призводить до економічного та технологічного застою та руйнування науково-технічного потенціалу. Потік іноземних технологій також пригнічує розвиток національної інноваційної системи і створює загрозу технологічній безпеці. Зміна традицій для розриву існуючого стану в Україні становить складну проблему, особливо щодо створення системної інновації. Формування системи захисту інтелектуальної власності та введення європейських стандартів громадянського суспільства потребує значних зусиль в умовах швидкої зміни традицій.

У сучасному світі економічне становище країни визначається не лише наявністю стратегічних матеріальних ресурсів, а й здатністю досягати значних результатів у галузі інновацій та використовувати науково-технічний потенціал для створення і впровадження нових знань. Це ключова передумова для успішної конкуренції та економічного зростання. У цьому контексті, ключове значення для України має розвиток інноваційної моделі економіки, про яку часто говорять, але яка поки що не має помітних успіхів. Україна повинна знайти внутрішні ресурси і волю для тривалої та наполегливої роботи по створенню складної структури національної економіки нового століття, інакше міжнародна економічна система самостійно формуватиме на її території свої сегменти, які слугуватимуть виключно зовнішнім інтересам, мало враховуючи національні потреби країни.

Розробка та впровадження інновацій є ключовими для успішного розвитку бізнесу та економіки в цілому. Виробництво конкурентоздатної продукції дозволить експортувати її на міжнародний ринок, що приверне іноземні інвестиції для подальшого інноваційного росту. Хоча дослідження показують певний прогрес у інноваційній активності українських промислових підприємств, рівень цієї діяльності залишається низьким.

Для підвищення інноваційної активності необхідне не лише обрання стратегії інноваційного розвитку, але й ефективне управління цим процесом та забезпечення потрібними ресурсами у відповідні терміни. Розробка та впровадження інновацій вимагають відповідних знань у персоналу або залучення кваліфікованих кадрів для їх реалізації.

Управління проєктами може бути корисним для адаптації до змінливого середовища та зниження рівня невизначеності. Отримання знань у сфері проєктного менеджменту допоможе ефективніше впроваджувати інноваційні

проєкти в умовах нестабільності зовнішнього середовища.

Список використаних джерел:

1. The Global Competitiveness Report 2017–2018. URL: <https://www.weforum.org/reports/the-globalcompetitiveness-report-2017-2018>.
2. The Global Innovation Index 2017 Report. URL: <https://www.globalinnovationindex.org/gii-2017-report#>.
3. Rise of East Asia in the Global Innovation Index. URL: <http://www.asiaglobalonline.hku.hk/the-rise-of-eastasia-in-the-global-innovation-index/>.
4. Обстеження інноваційної діяльності в економіці України (за міжнародною методологією). URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
5. Закон України «Про інноваційну діяльність» № 40-IV від 04.07.2002 р. (зі змінами і доповненнями) URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15>
6. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010 – 2020 роки в умовах глобалізаційних викликів. URL: <http://kno.rada.gov.ua/komosviti/control/uk/publish/article?art>

ТЕХНОЛОГІЯ SWOT-АНАЛІЗУ В ОСВІТНЬОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ

*Чжу Мен, Большая О. В.
Полтава, Україна*

Зараз ми спостерігаємо швидкий розвиток економіки освіти (сектора економіки) та економіки знань (складової економіки освіти) як двох взаємопов'язаних явищ. Це вимагає всебічної трансформації освітнього сектора в інноваційне середовище, де учні та студенти здобувають навички самостійного опанування знань протягом життя і застосування їх на практиці. Освіта повинна перетворитися на систему, що здатна до саморегуляції, щоб відповідати постійно змінюваним викликам суспільного розвитку [1].

Технологія SWOT-аналізу в освітньому менеджменті допомагає оцінити стан освітньої організації, виявити її сильні та слабкі сторони, можливості та загрози. Проведення цього аналізу дозволяє управлінцям приймати обґрунтовані рішення щодо стратегічного розвитку закладу освіти.

Оцінка сильних сторін (Strengths) дає можливість виявляти внутрішні ресурси і можливості закладу, які створюють конкурентні переваги, що стосується підвищення кваліфікації викладачів, сучасного обладнання, високого рівня успішності студентів, наявності акредитацій та сертифікацій.

Оцінка слабких сторін (Weaknesses) допомагає виявити недоліки через визначення внутрішніх обмежень і проблем, які можуть стримувати розвиток закладу (недостатнє фінансування, застарілі навчальні програми, низька мотивація персоналу, проблеми з інфраструктурою).

Аналіз можливостей (Opportunities), що розкривається через ідентифікацію зовнішніх можливостей та виявлення зовнішніх факторів, які можна використати для розвитку закладу освіти через впровадження нових